

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 2C/80/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114234464
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Rybárik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:5114234464.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina sudcom JUDr. Jánom Rybárikom v právnej veci žalobcu: spol. EDYPLUS s.r.o., so sídlom: Sad A. Kmeťa 24, Piešťany, IČO: 36 258 881, právne zastúpený: Roman Kvasnica a partneri s.r.o., so sídlom Žilinská cesta 130, Piešťany, IČO: 36 866 598, proti žalovaným: 1/ P. P., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom H. č. XXX, t.č. na neznámom mieste, 2/ S. P., nar. X.X.XXXX, bytom H. č. XXX, žalovaná 2/ právne zastúpená: STEHURA & partners, v.o.s., advokátska kancelária so sídlom Fraňa Kráľa 2080, Čadca, IČO: 47 246 863, za účasti intervenienta na strane žalovaných 1/ a 2/: Združenie na ochranu spotrebiteľa BSO Čadca, so sídlom Fraňa Kráľa 2080, Čadca, IČO: 42 388 911, o zaplatenie 16.707,84 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní v rade 1/ a 2/ sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne uhradiť žalobcovi istinu v sume 7.987,47 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca voči žalovaným 1/ a 2/ má právo na náhradu trov konania v rozsahu 50%.

III. V ostatnej časti súd žalobu žalobcu z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa domáhal zaplatenia istiny vo výške 16.707,84 eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca uzatvoril so žalovanými zmluvu o splátkovom úvere dňa 26.3.2010. Poskytol im spotrebný úver pre mladých v celkovej výške 10.600 eur s pevnou výškou úrokovej sadzby 14,50% p.a. Žalovaní sa zaviazali žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené s úverom v mesačných splátkach vo výške 171,49 eur. Žalovaní si svoje povinnosti plnili do konca mesiaca august 2010. Ďalšie úhrady realizovali veľmi nepravidelne, často v sumách nižších ako zmluvne dohodnutých, prípadne vôbec. Celkovo žalovaní realizovali 22 platieb v sumách od 1,99 eur do 400 eur. Poslednú úhradu zaplatili 30.4.2013 vo výške 30 eur. Z dôvodu riadneho nesplácania zmluvne dohodnutých splátok poskytnutého úveru žalobca v súlade s uzavretou zmluvou o úvere vyhlásil ku dňu 13.11.2013 mimoriadnu splatnosť úveru a písomným podaním zo dňa 14.11.2013 vyhlásenie splatnosti oznámil žalovaným. Súčasne ich vyzval, aby mu celú splatnú pohľadávku vo výške 14.435,03 eur zaplatili v lehote 15 dní. Žalovanú sumu vyčíslil z istiny vo výške 10.928,40 eur, úrokov vo výške 4.950,95 eur, úrokov z omeškania vo výške 828,49 eur ako aj úrokov vo výške 14,50% p.a. z istiny 10.928,40 eur.

2. Žalovaný 1/ sa písomne k žalobe nevyjadril. Poštové zásielky zo strany súdu mu neboli doručené, pretože sa nachádza na neznámom mieste. Ani šetrením sa súdu nepodarilo zistiť jeho terajší pobyt. Preto súd rozhodol doručovať súdne písomnosti oznámením o doručovaní písomnosti pre žalovaného 1/.

3. Žalovaná 2/ žiadala žalobu v plnom rozsahu zamietnuť. Právny nástupca pôvodného žalobcu nadobudol túto pohľadávku na základe postúpenia od Slovenskej sporiteľne, a.s., pričom ide o pohľadávku zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 26.3.2010. V danom prípade treba platnosť postúpenia pohľadávky posudzovať s ohľadom na tú skutočnosť, že postupom je banka. Z dôkazov, ktoré boli predložené, vyplýva, že banka vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru dňa 14.11.2013. Tento úkon je jednostranný právny úkon a je teda neplatným právnym úkonom, a to pre rozpor so zákonom, konkrétne § 53 ods. 9 Obč. zákonníka. Banka, žalovaných 1/ a 2/ v lehote nie kratšej, teda vopred, ako 15 dní neupozornila na uplatnenie tohto práva. K uplatneniu práva, teda predčasne splatiť v celosti úver, došlo najneskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky za stavu, že banka súčasne vopred v lehote nie kratšej ako 15 dní upozornila žalovaných ako dlžníkov na uplatnenie tohto práva. Teda oznámenie banky o vyhlásenej mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 14.11.2013 je potom neplatným právnym úkonom, ktorý nemôže vyvolať žiadne právne účinky. K žalobe boli predložené výzvy zo dňa 23.10.2013 adresované žalovaným na adresu pobytu, avšak nebol predložený žiadny dôkaz, že to bolo skutočne doručené, resp., či to vôbec bolo odoslané.

Ak by súd bol toho názoru, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, poukázala žalovaná 2/ na to, že to bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, pričom v danom prípade táto zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky podstatné náležitosti, ktoré zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch pre daný typ zmluvy vyžaduje. To znamená, že túto zmluvu je potrebné posudzovať aj v zmysle platnej judikatúry ako bezúročnú a bezpoplatkovú, nakoľko neobsahuje všetky náležitosti spotrebiteľskej zmluvy.

4. V konaní vystupoval aj intervenient na strane žalovaných 1/ a 2/. Tento vo svojom písomnom vyjadrení poukázal na tú skutočnosť, že zmluva má jednoznačne charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere, avšak nespĺňa podmienky zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Predovšetkým neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ako aj RPMN a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Z uvedeného dôvodu túto spotrebiteľskú zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov. V ďalšom uviedol, že netrvá na osobnej prítomnosti na pojednávaní a požiadal, aby sa konalo v jeho neprítomnosti.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom právnych zástupcov žalobcu a žalovanej 2/, oboznámil sa s písomnou žalobou, výpisom z OR, zmluvou o splátkovom úvere, všeobecnými obchodnými podmienkami zmluvy, stavom pohľadávky, prehľadom transakcií na úverovom účte, výzvou na úhradu dlhu, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, písomným vyjadrením žalobcu na zmenu sporovej strany, zmluvou o postúpení pohľadávok a zistil nasledovné:

6. Na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 26.3.2010 poskytol právny predchodca terajšieho žalobcu žalovaným 1/ a 2/ spotrebný úver na čokoľvek pre mladých v celkovej výške 10.600 eur s pevnou výškou úrokovej sadzby 14,50% p.a. Žalovaní sa v zmluve zaviazali žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené s úverom, a to prvú splátku vo výške 27,61 eur k 31.3.2010 a ďalších 119 splátok vo 27.4.2010 do 27.2.2020 vo výške 171,49 eur mesačne. Žalovaní svoj dlh zo zmluvy o úvere splácali v dohodnutých splátkach do konca mesiaca august 2010. Ďalšie úhrady realizovali veľmi nepravidelne, často v nižších sumách. Z uvedeného dôvodu žalobca vyhlásil ku dňu 13.11.2013 mimoriadnu splatnosť úveru. I napriek tejto skutočnosti však pohľadávka nebola zaplatená, a preto sa so žalobou obrátil na súd.

7. Žalobca ako aj žalovaní na pojednávaniach zotrvali na svojich písomných vyjadreniach.

8. Z pripojenej zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 26.3.2010 vyplýva, že žalovaní si zobrali úver v celkovej výške 10.600 eur. Jednalo sa o spotrebný úver na čokoľvek pre mladých. Konečná splatnosť úveru bola stanovená na deň 27.2.2020. V zmluve je uvedená ročná percentuálna miera nákladov 16,64% a priemerná hodnota RPMN 14,92%. Celkové náklady spojené s úverom boli vyčíslené na sumu 10.023,30 eur. Splátky podľa tejto zmluvy boli nastavené tak, že od prvého čerpania úveru do 31.3.2010 boli povinní splácať mesačne sumu 27,61 eur k poslednému dňu kalendárneho mesiaca. Od 27.4.2010 vo výške 171,49 eur mesačne k 27.dňu v kalendárnom mesiaci. Počet splátok bol stanovených 119 od 27.4.2010.

9. Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti je zrejmé, že z dôvodu nesplácania úveru žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť, čo predstavuje suma vo výške 14.435,03 eur. Vyzval žalovaných, aby pohľadávku s príslušenstvom uhradili do 15 dní od prevzatia tohto oznámenia.

10. Z potvrdenia o zmluvnom vzťahu vyplýva, že postupca, t.j. Slovenská sporiteľňa, a.s., postúpil pohľadávku spoločnosti EDYPLUS s.r.o., so sídlom v Piešťanoch. Zmluva o postúpení pohľadávok nadobudla účinnosť dňa 7.6.2017. Tieto skutočnosti vyplývajúce z potvrdenia o zmluvnom vzťahu a sú konštatované aj v priloženej zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 5.6.2017. Uznesením tunajšieho súdu 2C/80/2015-119 následne súd pripustil zmenu žalobcu.

11. V tejto súvislosti právny zástupca žalovaného 2/ poukázal na tú skutočnosť, že v konkrétnom prípade treba platnosť postúpenia pohľadávky posudzovať s ohľadom na tú skutočnosť, že postupcom bola banka. Táto vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru oznámením o vyhlásení dňa 14.11.2013. Urobila to však jednostranne a takýto úkon je neplatným právnym úkonom. Banka žalovaných 1/ a 2/ v lehote nie kratšej, teda vopred ako 15 dní, neupozornila na uplatnenie tohto práva. Postúpenie pohľadávky nebolo urobené zákonne. Absentuje tu následná písomná výzva banky na zaplatenie dlhu po uplynutí 90-tich kalendárnych dní, t.z., že nedošlo k platenému postúpeniu pohľadávky, a teda, že žalobca nie je v spore aktívne vecne legitimovaným subjektom.

12. V tejto súvislosti dáva súd do pozornosti predložený podací hárok poštového úradu, z ktorého nepochybne vyplýva, že žalovaní 1/ a 2/ boli poštou informovaní o tomto úkone. Je pravdou, že žalobca súdu nepredložil doručky, či im táto informácia bola doručená na ich adresu. Dňa 23.10.2013 právny predchodca terajšieho žalobcu vyzvala žalovaných na úhradu pohľadávky, s ktorou boli ku dňu 21.10.2013 v omeškaní. Vyzvali ich, aby túto pohľadávku uhradili do 15 dní od doručenia výzvy.

Súd považuje predložený listinný dôkaz - podací hárok za relevantný dôkaz, že tieto výzvy boli zaslané žalovaným 1/ a 2/. Znova súd opakuje, že právny predchodca žalobcu výzvy zo dňa 23.10.2013 (oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 14.11.2013) zasielal žalovaným doporučené na adresu uvedenú v zmluve o úvere. Podľa názoru súdu právny predchodca žalobcu urobil všetky kroky na to, aby sa uvedené listiny dostali do dispozičnej sféry žalovaných (viď. poštový hárok). Preto podľa súdu žalobca pri uplatňovaní svojho nároku postupoval v súlade s ust. § 53 ods. 9 Obč. zákonníka v spojení s ust. § 565 Obč. zákonníka, nakoľko vyzval žalovaných na zaplatenie celej dlžnej sumy až po uplynutí troch mesiacov odo dňa omeškania sa so zaplatením splátky (poslednú úhradu realizovali žalovaní 1/ a 2/ dňa 30.4.2013), s ktorou sa dlžníci dostali do omeškania, pričom mimoriadnu splatnosť celej pohľadávky právny predchodca žalobcu vyhlásil až po uplynutí 15 dní od zaslaných výziev na zaplatenie splatnej časti pohľadávky.

To isté súd uvádza aj ohľadne postúpenia pohľadávky. Právny predchodca žalobcu kvalifikovaným spôsobom postúpil pohľadávku na terajšieho žalobcu za splnenia podmienok, ktoré vyžaduje predmetný zákon, a to, že ku dňu postúpenia pohľadávky žalovaný neplnil riadne a včas svoj dlh, boli v omeškaní s plnením čo i len jednej splátky nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní a na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku boli písomne vyzvaní. Čo sa týka doručovania, tak v prípade, že by žalovaní neprevzali predmetné listové zásielky ohľadne mimoriadnej splatnosti vzhľadom na uzavretú zmluvu o úvere a bod 7.6.1. všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., účinných ku dňu uzavretia zmluvného vzťahu sa uvedené listové zásielky adresované žalovaným, odovzdané poštovej preprave dňa 24.10.2013, považujú za doručené tretím dňom po ich odoslaní, t.j. dňom 27.10.2013. Toľko k námietkam právneho zástupcu žalovaného 2/.

13. Súd podrobil prieskumu samotnú úverovú - spotrebiteľskú zmluvu, či táto skutočne obsahuje všetky podstatné náležitosti v zmysle zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ku dňu uzatvorenia tejto spotrebiteľskej zmluvy. Je nepochybné, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu. Túto skutočnosť žiadna zo sporových strán nenamietala.

14. Podľa § 53 ods. 1 Obč. zákonníka, Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

15. Podľa Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá bola implementovaná do Obč. zákonníka Novelou Obč. zákonníka, podmienky, ktorých zmyslom alebo účinkom je požadovať od spotrebiteľa, ktorý nesplní svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu, ako náhradu, sú nekalými podmienkami.

16. Predmetom tohto konania sú teda nároky žalobcu, ktoré je potrebné posudzovať v zmysle zák. č. 258/2001 Z.z.

17. Podľa ust. § 4 ods. 2 písm. i/, j/ vyššie citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Obč. zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- i/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

18. Podľa § 4 ods. 3/ cit. zákona, pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe:

- a/ poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b/ dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2/ písm. a/, b/, d/ až j/, k/ a l/ poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

19. Ako to už súd vyššie konštatoval, podrobil prieskumu túto spotrebiteľskú zmluvu a musel konštatovať, že skutočne táto vykazuje viacero zásadných nedostatkov. Predovšetkým táto úverová zmluva neobsahuje rozčlenenie splátok úveru na istinu, úroky a iné poplatky, ani samotnú výšku úroku, ktorú mali žalovaní splácať ako odmenu žalobcovi za poskytnutie úveru. Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch je poskytnutie ochrany spotrebiteľa. Ten má právo byť informovaný o výške úrokov z úveru a rozhodne nepostačuje, ak úrok je zahrnutý do jednej splátky spolu s istinou a poplatkami. Nerozčlenenie splátok na istinu, úroky a iné poplatky ako aj neuvedenie samotnej výšky úroku nemôže byť považované za splnenie povinností, ktoré vyplývajú z ust. § 4 ods. 2 písm. a/ a ods. 5 zák. o spotrebiteľských úveroch, preto v zmysle § 4 ods. 5 veriteľ nemôže od spotrebiteľa takýto úrok požadovať. Z ust. § 4 ods. 5 zák. o spotrebiteľských úveroch jednoznačne vyplýva pre veriteľa povinnosť akúkoľvek odplatu (úrok a poplatky) spojenú s poskytnutím úveru výslovne uviesť do textu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Za nesplnenie tejto povinnosti zákon sankcionuje veriteľa tým, že úrok a poplatky neuvedené v zmluve od dlžníka nemožno požadovať.

20. Z uvedeného je zrejmé, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa platnej úpravy v čase uzavretia zmluvy žalobcu a žalovaných bola aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom slova výška, počet a termíny splátok sa viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, teda tak k istine ako aj úrokom a iným poplatkom. Teda je jednoznačné, že v každej zmluve musí byť uvedená tak výška istiny, ako aj úrokov a iných poplatkov, taktiež aj ich počet a termíny splátok. V tomto konkrétnom prípade úverová zmluva, ktorá bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovanými, neobsahuje výšku, počet a termíny splátok úroku. V zmluve je len konštatované, že počet splátok 119 vo výške 171,49 eur. V splátke 171,49 eur malo byť rozpísané z čoho táto splátka pozostáva, či je to len istina, alebo poplatok, úrok a iné. Z uvedených dôvodov je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov, pretože zmluva neobsahovala náležitosti, predovšetkým ust. § 4 ods. 2 písm. i/.

21. Na tomto mieste súd musí podotknúť, že žalovaným bol poskytnutý úver v celkovej výške 10.600 eur. Celkové náklady spojené s úverom vyrátal žalobca na sumu 10.023,30 eur, spolu teda 20.623,30 eur. Celkové náklady spojené s úverom boli skoro o 100% navýšené. Z pripojeného splácania úveru, ktoré predložil žalobca, je nepochybné, že doposiaľ žalovaní zaplatili sumu 2.612,53 eur. Skutočnosť o zaplatení tejto sumy nerozporoval ani žalobca a sám vo svojich písomných vyjadreniach uvádza, že celkovo zaplatili žalovaní túto sumu.

22. Keď súd konštatoval, že táto úverová zmluva je bez úrokov a bez poplatkov, pohľadávka činila sumu 10.600 eur - 2.612,53 eur (zaplatená suma), t.j. suma 7.987,47 eur. Túto sumu budú povinní žalovaní uhradiť žalobcovi spoločne a nerozdielne. Samozrejme v ostatnej časti súd žalobu zamietol.

23. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Je nepochybné, že žalobca nemal plný úspech vo veci. Uplatňoval si pohľadávku vo výške 16.707,84 eur, no súd mu priznal 7.987,47 eur. Úspešný bol tak v rozsahu 50%, preto mu priznal trovy konania v rozsahu 50%.

24. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).